

Now Adays – Bây Giờ

BÂY GIỜ

Bây giờ lỡ một bước về
Đàn rừng rức khóc bên lề ly tan
Nhiều khi trong giấc mơ màng
Tưởng còn vang dậy mộng vàng son xưa

Gió bay bụi phấn tro thừa
Trầm ngâm đứng đón chiều đưa qua đời
Man man câu chúc tiếng cười
Âm thầm gió cuốn khuất lời buồn tênh

Bỗng dưng lòng trở thác ghềnh
Giam ta chết giữa mấy đèn cô đơn
Tháng năm xếp lớp ven đường
Bàn tay quán quýt giữ vườn xuân xanh

Xin cho một giấc mơ lành
Dù sương khói sẽ tan tành ngày mai
Bây giờ lỡ mộng tương lai
Nằm ôm dĩ vãng thở dài mà thôi

Bây giờ lỡ một môi cười
Sắt se tim nhỏ dấu đời phơi pha
Ta về riêng mỗi mình ta
Lắng nghe thơ trẻ chết già từ lâu

Dấu cho còn chỉ nỗi sầu
Vẫn xin trở lại buổi đầu bình yên.

NOWADAYS

Now that I have missed the return pace,
Things sound weepy in a separation case.
Many a time during the dreams in haze
I felt them resound with the good old days.

Chalk dust is by the wind blown away;
I pensively wait the evenings my life to sway.
Compliments and laughter vaguely around
Are also silently swept off as sad sound.

My heart suddenly grows into rapids & falls
To imprison me up in the loneliness walls.
Months and years pile up on the roadside,
My hands pother to guard my green tide.

May I have a wholesome dream tonight
Tho' tomorrow the dew will disperse quite.
Nowadays, I have missed the future sky,
Just to embrace the past only to sigh.

Now that I have missed a flowering smile,
I keep in my tiny soul the mark of life trial.
On the way back to myself I am alone
To listen to the young long ago out blown.

Even if I remain in the sole solitude clime
I still crave fervidly for the peaceful prime.

LÊ MAI

Translation by THANH-THANH